

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-20, в публично при закрити врати заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Татяна Костадинова

при участието на секретаря Йорданка В. Петрова
като разгледа докладваното от Татяна Костадинова Търговско дело № 20211100901153 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Молителят „М..БГ“ ООД твърди, че е длъжник на изискуеми публичноправни и частноправни задължения, които не е в състояние да погаси, тъй като не разполага с достатъчно ликвидно имущество като парични средства по банкови сметки или в брой. Поддържа, че неплатежоспособността му има траен, а не временен характер, и че финансовите затруднения не биха могли да се преодолеят в бъдеще. Ето защо моли съда да открие спрямо него производство по несъстоятелност.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Молителят е търговско дружество, което съгласно вписания в търговския регистър предмет на дейност осъществява дейност в областта на различни отрасли на търговията, а според регистрацията в НАП дружеството извършва икономическа дейност с код 4791 – търговия на дребно чрез поръчки по пощата, телефона и интернет.

На 23.04.2021 г. е издадено постановление на публичен изпълнител за обезпечаване на публичноправни задължения в размер от 33 950,23 лв. (30 912,06 лв. – главница, 3 038,17 лв. – лихва), за чието събиране е образувано изпълнително дело № 200821141/2020 г. Тези задължения са *от вида, посочен в чл. 608, ал. 1, т. 2 ТЗ, изискуеми са и към настоящи момент няма данни да са погасени.*

Съгласно заключението на СИЕ са налице и изискуеми непогасени задължения на

молителя по договор за банков кредит в общ размер от 77 399,56 лв. (главница, възнаградителна лихва и неустойка), т.е. *задължения от вида, посочен в чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ*.

Следва да се даде отговор на въпроса *неплатежоспособен ли е* молителят. За отговор на този въпрос съдът съобрази следното:

Неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение от горепосочения вид, като това състояние *не е временно* (арг. чл. 631 ТЗ) и именно *то е в причинна връзка с неизпълнението*. Липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност – то е налице, само ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 3 ТЗ неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид. В настоящия случай спиране на плащането по изискуеми парични задължения е налице. Презумпцията за неплатежоспособност *не е оборена от служебно събраните писмени доказателства и от заключението на приетата СИЕ*. Съгласно заключението на СИЕ коефициентът за обща ликвидност като основен изразител на платежоспособността на търговеца (тъй като съставлява съотношение между краткотрайните активи и краткосрочните задължения) е започнал да спада след 31.12.2017 г. За 2018 г. и 2019 г. той е 0,78 – факт, който според вещото лице се обяснява с все още наличното количество стока и парични средства, които поддържат бързата ликвидност в норма. *След това обаче коефициентът за обща ликвидност драстично спада и за 2020 г. и 2021 г. той е с почти нулева стойност*. Установява се също, че дружеството не притежава право на собственост върху недвижими имоти, както и че титуляр на банкови и платежни сметки, една част от които са закрити, а друга – с минимално салдо. Прекратени са трудовите договори със служителите.

Изложеното сочи, че по отношение на молителя е налице състояние на неплатежоспособност като икономическо понятие и същевременно е осъществен и юридическият критерий за трайност на състоянието – молителят *не осъществява търговска дейност, която да е източник на доходи, нито има активи, с които да възстанови осъществяването ѝ*. Тези факти дават основание на съда да заключи, че състоянието на неплатежоспособност не е временно, а трайно, като обстоятелството дали то е настъпило по обективни причини или по волята на самия молител, е ирелевантно при преценката относно необходимостта от откриване на производство по несъстоятелност.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения в разпоредбата вид. Доколкото обаче самото

неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в който **едновременно са налице и двата елемента на неплатежеспособността** – непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и трайна финансова невъзможност за погасяването му.

В настоящия случай от заключението на СИЕ се установява, че най-старото непогасено задължение на молителя е публичноправно - по декларация обр. 6 с падеж 25.06.2019 г., но според данните от счетоводните записвания към този момент (и за цялата 2019 г.) **молителят е разполагал с парични средства**, достатъчни за погасяването му – 27 000 лв., от които 21 000 лв. в брой и 6 000 лв. в разплащателни сметки. През 2019 г. дружеството **е декларирано и положителен финансов резултат** (печалба), както и **е предоговорило задълженията си към своя основен кредитор-търговска банка**. Тези факти все още изключват трайност на влошаването на финансовото състояние на длъжника.

Ето защо съдът счита, че датата на неплатежеспособността следва да се отнесе към момента, в който дружеството **със сигурност** е изпаднало в такова състояние с траен и необратим характер, а именно – към 31.12.2020 г. (към която дата счетоводно е обобщено финансовото състояние за 2020 г.). Към този момент основният актив на дружеството е бил дълготраен (разработена интернет страница) и съответно неликвиден, а наличните парични средства не са били достатъчни за погасяване на изискуемите му задължения.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

С аргумент от чл. 639б, ал. 4 ТЗ на този етап от производството „налично имущество“ по смисъла на чл. 629б, ал. 1 ТЗ са само наличните парични средства, а не други активи, подлежащи на осребряване, доколкото възможността за предварително осребряване е ограничена с предварителното съгласие на събранието на кредиторите, т.е. предполага такова да е възможно да бъде сформирано. Наред с това, с аргумент от чл. 193 ДОПК за налично не може да се счита това имущество, което е запорирано по реда на ДОПК (тъй като изпълнението срещу него не се спира с откриване на производството по несъстоятелност).

В настоящия случай длъжникът не разполага с налични парични средства за покриване разноските в производството по несъстоятелност, което се установява от справките за открити банкови сметки. В указания с определение от 27.10.2021 г. срок не е внесена определената сума за покриване на началните разноски. Ето защо съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „М..БГ“ ООД, ЕИК *****.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността 31.12.2020 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „М..БГ“ ООД, ЕИК *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „М..БГ“ ООД, ЕИК *****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „М..БГ“ ООД, ЕИК *****.

СПИРА производството по т.д. № 1153/2021 г. по описа на СГС, ТО, 20 състав.

УКАЗВА на кредиторите, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА „М..БГ“ ООД, ЕИК ***** , да заплати по сметка на съда сумата от 250 лв. държавна такса, която на основание чл. 620, ал. 1, изр. 2 ТЗ да бъде събрана от масата на несъстоятелността при разпределение на имуществото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Апелативен съд – гр. София.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____